

Universitätsbibliothek Paderborn

**Matthaei Tympii Aureum Specvlvm Principvm,
Consiliariorvm Ivdicvm, Consvlvm, Senatorvm, Et Aliorvm
Magistratvvm Cvm Ecclesiasticorum tum Politicorum
omnium**

Tympe, Matthäus

Coloniae Agrippinae, 1617

59 Prudentiam seu reru[m] age[n]darum notitiam à Deo petere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-52641](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-52641)

ad mortem compulerunt. Vitellius (helluo) intercepitus à suis, veste discissa, seminudus tractus est in forum, religatis post terga manibus, iniecto servicibus laqueo, reducta coma à capite, ceu noxi solent, quibusdām stercore & cōeno incessantibus, alijs patinarium vociferantibus, tandem apud Gemonias minutissimis ictibus excarnifatus, atque confectus est, & inde ync tractus in Tiberim. Sueton. cap. 17.

x. Interest Reip. ne quis etiam priuatus re sua male vivatur. Hinc boni Magistratus non libenter permittunt ciuibus, (nisi cum extrema fortuna conflictantibus,) ut auta patrimonia, (autas hereditates,) vendant, (& quasi euomant.) Arist. 2. Pol. cap. 5. 1. Ne beneficium à parentibus acceptū contempnentes, sint ingratii. Vt enim Rex, accepto auro (vel Regno) prodit patriam, si vendat: ita ciuis spenit patrem, qui patrimonium suum nondatur. 2. quia hinc nascitur minor dilectio ciuitatis, cùm antiquitatis monumēta delentur, cùm maiorum nomina posteriorum ingratitudine obliterantur, cùm vetustissimarum familiarum vestilla & quasi insignia ruunt, ac deieciuntur.

SIGNVM LIX.

PRUDENTIAM, SEV RERVM AGEN-
darum, omittendarumue notitiam, & virtu-
tum directricem & aurigam à Deo pe-
tere, ab eaq̄ armatum esse.

Prudentia est propria virtus Magistratum:
quia Magistratus est oculus ciuitatis; ideo-

III 3 que,

que, vt obscuratis oculis partes reliquæ non vident, nec suis rite fungi officijs possunt: ita subditi non bene viuunt, quando stultis Magistratus vtuntur. (*Arist. 3. Pol. cap. 3.*) (Prudentia à prouidendo. *Cic. 1. de Leg.*)

2. Et si cætera animalia domari sine tractatione quadam & arte non possunt, multo minus homo sine prudentia tractari poterit: quia nullum animal morosius est, maioremque artem requirit, quam homo. (*Seneca 1. de Clem. cap. 1.*) (Sapienter optat ille, vt sibi sit potius gutta sapientiæ, quam gurges fortunæ.)

3. Adhæc, quia mores populorum ac nationum sunt varij, prudentia opus est magna, vt Magistratus diligenter mores ac ingenia eorum, quibus præstet, obseruet, his se accommodare faciat, cumque in his aliquid aut mutandū, aut formandum aliter, non temerè hoc subitoque faciat; sed illud obseruer, quod in vino fieri videmus. Vt enim vinum non illicet, primoque haustu hominem inebriat, aut eiusdem mores mutat; verum sensim ac proualium sitim sedat, post inducit, & conformat mores varios; reddit alios in iram præpit; garrulos, ac loquaculos alios facie, alijs lacrymas expellit, in alijs alia mouet: ita Magistratus obseruabit primò quibusnā populus moueri, ac delectari soleat: post fide, diligentia, industria, autoritatem cōsecutus, ad populi animos ducendo, aggredietur. (*Plut. de ger. Rep.*)

4. Et certè quemadmodum ad prosperam navigationem gubernatore bono ac sapiente est opus, sic sapientem oportet esse Magistratum, vt bene constitutæ Reip. tranquillitas seruetur. (*Plinio Char.*) Et prudentibus vitro paretur: & libener illis

illis homines obediunt, qui sibi ipsiis recte consu-
lit. (Xenoph. lib. 1. de Cyr.) Præterea omnia regna,
Civitates, nationes, usque eò prosperum imperi-
um habuerunt, dum apud eos vera consilia valu-
erunt: vbi cunque gratia, timor, voluptas ea cor-
rupere, paulo post imminutæ opes, deinde adem-
ptum imperium, postremò seruitus imposita est.
(Sallust. in Fragmentis.)

5. Sapiens ait, cap. 6. v. 23. & 26. Diligite lumē sa-
pientia omnes qui præstis populis. Multitudo autē
sapientum, sanitas est orbis terrarum: & rex sapi-
entia stabilitum populi est. Plato, in Menone, af-
ficerat, neminem, nisi prudentem, alios bene re-
gere posse. Et Arist. i. Pol. cap. 3. docet hoc distare
prudentiam à ceteris virtutibus, quod haec quæ
inferioribus ac superioribus sint communes: illa
vero dux sit & magistra omnium virtutum, ac
propria superiorum: 3. Pol. ait, imperantis pro-
priam ac unicā esse virtutem. Vnde Aurelius Vi-
ctor, in Traiano, ait: Duo à Principe exspectari,
sanctitatem domi, foris fortitudinem; sed utro-
que prudentiam.

6. Videmus maximis interdū opibus, magnaq;
potentia Magistratum, qui hoc lumine sunt or-
nat. Resp. quassari ac funditus deleri: prudentia
vero nunquam non retineri, & conseruari.

7. Socrates ait: Orat. de Regno: Oportet Prin-
cipes videre ac circumspicere, ut sint alijs longè
prudentiores. Quod a Egyptijs recte indicarunt,
dum in Sceptro Regio id per oculum in Hiero-
glyphicis suis designarunt. Eo enim offendere
solebant, in Principe maximè requiri prudentiam,
tanquam Reip. vigilantem & prōspicientem o-
culum. Quod enim aries vidēdi est in oculo, hoc

prudentia est in animo, teste *Sophocle*. Ut & Ari-
prudentiam, διματῆς Ψυχῆς, oculum anime,
appellat: quia intellectum & delectum rerum,
quaे publice priuatimque fugiendꝝ, aut appeten-
dꝝ sunt, continet.

3. *Timotheus* Cononis filius non eum Dux exoptauit Atheniensibus, qui cultitas exercitiū
deportaret; sed qui veluti Argus panopies a frō-
te pariter atque à tergo esset oculatus. Enimquid
quemadmodum cytharam male sumitis, qui ar-
tis illius imperitus est: ita haud bene p̄fēt im-
perio, qui oculo prudentia priuatus est. Mag-
istratus enim nō sibi soli peccant; sed plerumque,
imò s̄pē multitudini, cui regendæ, non tam vin-
bus atque potentia, quam prudētia opus est. Hinc
Fabio Maximo aliquando plus negotiū cum ciui-
bus, quam cum hostiis fuisse scribunt. Hinc
Anselm, in *Menoſt*.

*Eō p̄pōtēnθv μηχεῖττωμ, ἡ πρέπει
διπλοῖς.*

*Vir prudens animo est melior, quam fortis
in armis. Et:*

*Σώματος ἀνδροσύνη, πρατιθεματική
φρόνησις.*

9. *Antisthenes* (apud Laërt. lib. 6. cap. 1.) ait: Prude-
ntiam tutissimum esse murum, quod is nec col-
laberetur, nec proderetur. *Bion* *Antisthenes* (apud eundem lib. 4. cap. 7.) dicebat: Prude-
ntiam tanto ceteris virtutibus antecellere, quanto ce-
teris sensibus p̄staret visus. Nam ut oculi pre-
lucent toto corpori; ita nulla est virtus ablique
prudentia. Quare non inscritè *Rudolphus* Imp eius
nominis I, frequenter illud Symboli loco vici-
pabit.

abat: Regni prudentia custos: quo monebat, sine prudentia Imperium infirmum, imò ferè nullum esse; imò citra eam nequicquam esse quantamque potentiam.

a. Qioniam is propriè vitam humanam viuit, qui secundum mentem, seu rationem, & sapientiam viuit; sequitur illam ciuitatem optimè administrari, quæ mentem in puppi, & sapientiam gubernatricem habet.

i. Angelus (*Dan. 12.*) comparat sapientiam cū plendore firmamenti. Et certè sapientes, seu sapientia ornamentis decorati, sunt veluti celi fulgentibus astris distincti. Ut autem astra non sibi solum splendorem habent, sed illo mundum illuminant: ut stomachus epulas recipit, non sibi soli, sed vreas alijs corporis partibus distribuat; nam si se retinet nutrimentum, quod non digerit, recalis membris impertitur, facile corrumpitur, & tabescit; ut aues pabulum inuenientes, nullis suis largiuntur; ut arbor fœcunda, & fructifera fructuum vberitate alijs utilitatem addat: ita decet doctos cum alijs scientiam suam communicare, *Psalm. 18. Celi. Syr. 41. Sapientia 12. Matth. 5. Qui fecerit. Matth. 28. Dotete. Psalm. 1. Erit, &c.*

ii. Salomon tantopere placuit Deo, quia non diuinas, non Regni incrementum, non honores, nō potentiam, non vitam longam; sed sapientiam recte administrandi Regnum) petijt, ut populu posset regere Ei Deus promisit, se ei sapientiam daturum, & omnia bona externa adieciaturū. *leg. 3. Idem laudat prudentiam, Prou. 3. 14. Meritorum est acquisitione eius negotiacione auri & argenti, mini & purissimi fructus eius: preciosior est cunctis opibus:*

Iii 5 opibus:

opibus: & omnia qua desiderantur, huic non valeat comparari. Et Syr. 37. 29. Sapiens in populo hereditabit honorem, & nomen illius erit viuis in eternum.

13. Agesilaus cum pugnaretur apud Mantineam, admonuit Lacedæmonios, ut ceteris omissis omnibus, in unum Epaminondam intenderent vim prelii, dicens: Solos milites cordatos authores esse victoriae: itaque si hunc, inquit, ceperimus, faciliter ceteros in potestatem nostram redigemus. Quid cum fecissent, victoria nocti sunt. Atque ita coailuit in columitati suorum, qui fuerant sine danno manu hostium perituri: & simul docuit, in bello plus habere momenti unum verè prudentem et cordatum, quam turbam imprudentium. Plut.

14. Augustus Caesar, in omni verbo prudenter, eos, qui leues ob causas se periculis expulerent, similes esse dicebat ijs, qui aureo timo pisces capere tentaret: hi enim, amissi semel ambo, plus damni accipiunt, quam ex multo opificium capture lucri. Fulgos. lib. 7. cat. 2. vide laude Bello. Idem illud semper citò factū posse diciebat, quod cum factū esset, bene haberet: tarditatem enim, quæ tuta esset, celeritati anteponebat, sicut periculum esset coniunctum. Ibid. Idem dicere solebat, nihil minus in perfectum Duce conuenire, quam festinationem ac temeritatem, crebroque illud iactabat: οὐαὶ τῷ βασιλεῖ, festina lente: οὐαὶ γάρ τοι μέγαρον, οὐαὶ σὺ σπαρτιανός (cautus enim est melior, quam temerarius imperator.) & sat celeriter fieri quidquid facias bene. Sueton. Cato: Sat citè, si sat bene.

15. Argus Rex Peloponnesi, quid sapiens est, et

Celeritas
aque velo-
ritas in a-
gendo.

pellatus, qui non simul, sed alternatim som-
num caperent. *Eustathius Iliad. 2.*

ii. Negligentia quadam vsu venerat, vt *Theo-*
sifus Junor, oblatis sibi libellis, vel alijs ad re-
sumen Imperij spectantibus à ministris scriptis,
absque eorum inspectione subscriberet: quod cū
periculose admodum peragi *Pulchera* ipsius so-
or intelligere, huiuscemodi ludo eum corri-
endum in animum induxit, Libellum scribit, in
quo significaretur, emptam à se esse Eudociam
niuigem Augustam, si ipsi præberet assensum:
dolataque eadem charta Theodosio, ipse ex mo- *Pulchera*
rei absque alia inspectione subscriptis: rece- *urbanus ac*
uit ita subscriptam chartam Pulchera, quæ acce- *prudenter*
dit, sententiam ad se Eudociam aliquando retinuit, vo- *arguit The-*
ram, que ab Imp. reddere recusauit, à se em- *odosij im-*
pram affirmans, ostendens de rata habita empri- *prudentia.*

iii. *Imperatoris Chirographum*: sicque falso
quidem eiuli odi ioco Augusti oscitantiam vo-
lunt condicisse & correxisse simul. *Socrat. lib. 7.*

op. 22. Theodore. lib. 5. cap. 36. Niceph. lib. 4. cap. 23.

Baron. Tom. 6. Anno Christi 446.

iv. *Rodolphus Habburghensis* in Regem Rom. ele-
ctus, cùm iuramentum à Princibus exigeret,
quidam, absentiam quorundam caussati, recusâ-
runt. Tum arrepto Crucis Signo, dixisse fertur:
Ite Signum, in quo saluatus est mundus: hoc sce-

pi loco vtemur. Moti hac re Princes, Crucem
exosculati, fidelitatis iuramentum præstiterunt,
auxilia contra rebellés, & qui Imperij loca vio-
lenter sibi usurparent, promittentes. Cuspinius.

v. Qui vete prudentiae non est amictus, Ana-
thoneram ponus agat, quam Magistratum. Nam
ille

ille (ait Nicophorus lib. 4.) qui in vna Dei cognitiōne omnes cogitationes ponit, huic monte & spelunca conueniunt: at qui cum virtute & pietate ciuilē etiam viuendi rationem edidicit, ille notitiam sibi compārauit rerum variarum, ille vero populum ad optimā ducere idoneus es.

SIGNVM LX.

PRVIDENTER POPVLVM
alloqui.

Pericles Atheniensis verba facturus apud pulum, non nisi præmeditatus in concione progrediebatur: optabat in corim à Diis immortalibus, ne verbum illum sibi excederet, quod quemuis ciuium offendere posset. Plat. A. 320 Vit. 4.

Ne populo fidas, populus mutat in horū. Plebs hostium fraudibus faciliter exponit, inops consilij, & promissis alle-ta.

Augustus neque in Senatu, neque apud populum, neque apud milites locutus est inquam, nisi meditata & composita oratione, &c. Sueton.

SIGNVM LXI.

PRVIDENTER STVLA PO-
puli postulata regere.

Consultatione habita Vrbinate decrenum fecerant, ne cūm ciuitas ciuium esse debet, asticanis domum in Urbe habere licet, idoneā à Comite Frederico ut confirmaretur penerat. Comes prudensia ciuium laudata, vnum, inquit,